

Nowa Reforma wychodzi codziennie rano.

Przenumerata wynosi:

	całkowicie	połrocznie	kwartalnie	co miesiąc
W mieście	1200 Mk — f.	600 Mk — f.	300 Mk — f.	100 Mk — f.
odnosząc do domu	1320 —	660 —	330 —	110 —
Polone:				
z przesyłką pocztową	1380 —	690 —	345 —	115 —
z innych państw	1920 —	960 —	480 —	160 —

Przenumeratę i ogłoszenia (inzeraty) przysyła się nadpłać wprost do Administracji „N. Reformy” w Krakowie.

Redakcja: ul. Jagiellońska 10. Administracja: ul. św. Anny 3. Telefon Redakcji 41. Administracji 241. Dla rozmów zamiejscowych 1572. Nr rach. pocz. Kasy oszczędności 140.958.

Rokopisów nadawanych Redakcji nie zwraca. W Łwowie sprzedaż numerów po 5 Mp.; w Biurze dzienników: S. Sokółowskiego, ulica Trzeciego Maja 1, 5 i w Biurze Pichusa, ulica Karola Ludwika 9.

Cena numeru 5 Mp.

NOWA REFORMA

Przenumeratę przyjmują:

Zamiejscową: Administracja „Nowej Reformy” i wszystkie urzędy pocztowe; miejscową: Administracja „Nowej Reformy”. — Biuro dzienników „Rok” (dawnej) J. Hojasa i A. Salomonskiej, ul. Szczęśliwa 9; — Biuro dzienników Maryana Kopyso, ul. Jagiellońska 1, 7.

Zamiejscową przenumeratę i ogłoszenia (inzeraty) przysyła: W Łwowie: Biuro dzienników: A. Buchta, ul. Karola Ludwika 21; S. Sokółowski, ul. Trzeciego Maja 5; W Jarosławiu: J. Szczyńska. — W Tarnobrzegu: M. Roskuch. — W Wiedniu: Herman Goldschmidt (sprzedaż oddzielnych numerów), I. Wollsteila 6. — M. Dukas Nachfolgers, Hasenstein & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurtu n. M., Berlinie, Lipsku, Bayliu i Wrocławiu). — R. Mossa (także w Warszawie, Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norymberdze). — R. Schalek, Wollsteila.

Ogłoszenia (inzeraty) przysyła Administracja „Nowej Reformy” za opłatą od miejsca, wiersza nieparowego za 10 Mp. — Do numeru niedzielnego i świętecznego oraz za układ tabelaryczny, otyłowy, składowany o 50 procent drożej. — Nadesłane po Mk 15 — od wiersza nieparowego. — Głosy publiczne po Mk 30 — od wiersza. — Załączniki do „N. Reformy” (prospekty, artykuły, ogłoszenia i t. p.) przysyła się za cenę 10 Mk od 100 egz., dla zamiejsc., a 6 Mk od 100 egz., dla miejscowych przenumeratorów.

Śląsk Górny a reparacje.

Kraków, 9 marca.

Co się w poniedziałek stało w Londynie, nie wiemy jeszcze w chwili, gdy to piszemy. Dotychczas wiadomości nadeszły zapewne w ciągu nocy. To jednak jest pewnym, że Niemcy tak, jak w pierwszych swych kontropropozycjach postawili „unctum” między pozostawieniem im Śląska Górnego a zgodą na placenie jakiegokolwiek reparacji, tak i w ostatecznych późniejszych kontropropozycjach, które postawią w skłóceniu ultimatum Lloyd Georgea, „postulat” tego „unctum” będą uporczywie podtrzymywali.

Z jakim skutkiem? Otóż byłoby zaszczytnym, gdyby opinia polska nie widziała w tych kombinacjach groźnych niebezpieczeństwa dla sprawy rewindykacji Śląska dla Polski. Nie należy zakrywać oczu na fakt, że opinie angielskie w tej mierze bynajmniej nie poprawiły się. Obok książki Keynesa i ogromnego mnóstwa rozpraw i artykułów, które wszystkie w duchu dla nas mokożystnym omawiają tę sprawę, istnieje mało u nas wspomnianą książką Angella Normana, autora słynnej w swoim czasie książki „The Great Illusion”, który dowodzi konieczności pozostawienia Górnego Śląska Niemcom. — Ostatnimi zaś czasy wyszła w Ameryce obszerna praca jednego z wybitnych tamtejszych ekonomistów, który z większą jeszcze energią niż Keynes i Norman, uzasadnia tensam pogląd.

Realizm polityczny nakazuje liczyć się jako z faktem, że idea połączenia Śląska z Polską na świecie anglosaskim przeważnie tylko albo przeciwników, albo obojętnych. Zwolennicy tej idei nie dali się tam słyszeć, wyjawiając głosy kilku organów konserwatywnych, które jednak starają się także jak najmniej o tej sprawie mówić.

Sprawozdanie Hakinga w kwestii wojskowej obrony Gdańska rzuca snop jaskrawego światła na poglądy i uczucia, które w kwestii stosunków polsko-niemieckich panują w świecie anglosaskim. Nie są one w żadnym razie tego rodzaju, aby budziły już nie pewność, lecz chociażby uzasadnioną nadzieję, że żądania niemieckie w sprawie śląskiej natrafiają po tamtej stronie na opór dostatecznie stanowczy i konsekwentny. Przeciwnie, należy obawiać się, że Niemcy podnosząc sumę świadczeń ze swej strony na rzecz koalicji a uporczywie trwając przy postulatcie pozostawienia im Śląska, mogą na tym punkcie właśnie uwiecznić swą taktykę sukcesem. Pragnielibyśmy najgoręcej, aby te obawy okazały się całkowicie pismem. — Byłoby jednak bezprzekładną opanozałością nie wskazywać na okoliczności, które obawy takie muszą budzić. A muszą tam bardziej, że właśnie w czasie, kiedy w Londynie decydują się sprawy najważniejszej wagi, Polska nie ma tam pełnej i należytej reprezentacji dyplomatycznej, ale zadowalnia się agentem dyplomatycznym, którym jest człowiek młody, niedoświadczony z konieczności, w wielkim świecie polityki angielskiej odpowiedniego stanowiska nie posiadający.

Względne zachowanie się naszego ministerstwa spraw zagranicznych w sprawie Śląska nasuwa refleksje jak najbardziej niepokojące. Już sam fakt, że w trzy dni po publicznym oświadczeniu ministra Sapieży, iż jest bardzo zadowolony z rezultatów swojej wizyty w Londynie, przysłał wiadomość o angielskiej decyzji w sprawie głosowania emigrantów, postawił przed opinią polską kwestię, co właściwie sprawą ministrowi Sapieży zadowolenie, jeżeli także tym razem był on „zadowolony” i to bardzo? Ta zagadka psychologiczna znalazła jednak rychło wyjaśnienie zupełnie dostateczne w drugim oświadczeniu tegoż ministra, że on z Lloydem Georsem wogóle o sprawie górnośląskiej nie rozmawiał.

Sukcesy, które odniósł nasz minister w Bukareszcie, mogą znakomicie podnieść nasze samopoczucie. Ale nie można oprzeć się wrażeniu, że byłoby znacznie lepiej przeczekać wizytę bulgarską do jakiegoś tydzień później, aby w czasie zapadania decyzji londyńskiej można skoncentrować całą energię, całą inteligencję i całą przenikliwość, jakie tylko są możliwe, do zmobilizowania na ulicy Miodowej w Warszawie, na kwestji — górnośląskiej.

Tymczasem wszystko wygląda tak, jak gdyby całe brzemie obrony naszych dążeń w tej sprawie, zarówno przed oporem niemieckim, jak niechęcią anglosaską, złożono na barki zaprzyjaźnionej z nami i sprzyjającej Francji. Być może, że taka taktyka opiera się nawet na jakichś racjach równie merytorycznych, jak formalnych, które w ciągu ostatnich intensywnych rokowań polsko-francuskich mogły powstać. Przyjmując jednak nawet istnienie takich racji, nie podobna nie zwrócić uwagi na niebezpieczeństwo, tkwiące w obronie tak ważnej i trudnej sprawy jak górnośląskiej — „per procurrem”.

O dobrej woli Francji w kierunku korzystnego dla nas rozwiązania sprawy śląskiej nie można wprawdzie wątpić ani przez chwilę. Nie ulega kwestji, że Francja wytyczy wszystkie siły, aby Polsce i sobie tę ważną przysługę oddać. Wiele przemawia za tem, że się jej to ostatecznie uda. Głos bowiem francuski wazy dzisiaj w Londynie szczególnie wale. Niemniej jest rzeczą co najmniej nie normalną, aby sprawa tak rozstrzygająca doniosła,

jak górnośląska dla Polski, spoczywała głównie w rękach Francji, Polska zaś aby w Londynie, w okresie zapadających tam najdonioślejszych decyzji, nie posiadała nawet należytej reprezentacji.

Dziewięćdziesiąt na sto, że Francja obroni nas w Londynie przed katastrofą zaprzeczającą sprawę górnośląską. Ale pozostałe zawsze te dziesięć na sto, które są dość groźne, aby dostatecznie mocno uzasadniały klasyczne upomnienie — „Caveant consules!”

Zamknięcie granic Górnego Śląska.

Bytom, 9 marca. (PAT). Miedzyszojsznica komisja w Opolu wydała rozporządzenie, na mocy którego od środy godziny 8-mej zamyka się granice Górnego Śląska. Tylko w bardzo ważnych wypadkach, na przykład z powodu śmierci członka rodziny, szef miedzyszojsznicego biura w Opolu udzieli pozwolenia na wjazd.

Zerwanie rokowań w Londynie

Obsadzenie dalszych obszarów niemieckich przez wojsko koalicyjne.

ZAOSTRZENIE SANKCYJ KARNYCH.

Londyn, 9 marca. (PAT). Komunikat urzędowy donosi: Aljanci uchwaliłi jednogłośnie uznać kontropropozycje niemieckie za niemożliwe do przyjęcia i zerwać rokowania. Poza tem aljanci uchwaliłi zakomunikować delegacji niemieckiej, że zapowiedziane sankcje będą zastrzeżone.

Londyn, 8 marca. (PAT). Havas. Godz. 6.55. Po zawiadomieniu o batyelmistowem zastosowaniu sankcji Lloyd George wyraził głęboki żal z powodu tej konieczności, której sojusznicy pracujący nad utrwaleniem pokoju pragnęli uniknąć. Państwa sprzymierzone chcą mieć trwałą podstawę dla rozwiązania sprawy odszkodowania. Tymczasem kontropropozycja przedstawiona przez Simonsa była pozornym przyjęciem uchwalił paryskich nawet i na żądanie przeciąg pięciu lat, albowiem żądają zastrzeżeń w sprawie Górnego Śląska, co redukuje czas, na przeciąg którego Niemcy ustalają decyzje paryskie do pięciu tygodni. — Poza tem w przemówieniu w izbie gmin oświadczył Lloyd George, że wydano wojskowe instrukcje w sprawie zajęcia oznaczonych miast, oraz że zostanie parlamentowi przedstawiony projekt prawa dotyczący zastosowania sankcji ekonomicznych, a mianowicie obowiązku składania na rzecz skarbu publicznego części ceny kupna przez wszystkich nabywców towarów niemieckich.

ZUCHWAŁOŚĆ DELEGACJI NIEMIECKIEJ.

Londyn, 9 marca. (PAT). Havas. Na posiedzeniu porannem konferencji wysłuchano exposé dra Simonsa w sprawie prowizorycznego uregulowania wypłat niemieckich na okres pierwszych lat pięciu. Posiedzenie popołudniowe wyznaczone zostało na godzinę 4.30. Po stanowienie sprzymierzonych odnośnie kontropropozycji niemieckich zostało jeszcze bardziej wzmożone przez niestychną zuchwałość, jaka zaznaczyła się w exposé dra Simonsa, a zwłaszcza w sprawie odpowiedzialności oraz w sprawie sankcji karnych. Prośba dra Simonsa o udzielenie delegacji niemieckiej jedno tygodniowej zwłoki, została odrzucona.

Londyn, 9 marca. (PAT). Delegacja niemiecka wyjechała dziś do Berlina. Reuter donosi, że okupacja wojskowa, zapowiedziana przez aljantów, rozpocznie się niala w dniu wczorajszym. Marszałek Foch otrzymał odpowiednie instrukcje.

WYMARSZ WOJSK FRANCUSKICH.

Gdańsk, 9 marca. (PAT). Donoszą tu z Westfalii, że wojska okupacyjne w Nadrenji otrzymały rozkaz rozpoczęcia marszu naprzód wczoraj rano.

OBSADZENIE DUESSELDORFU.

Düsseldorf, 9 marca. (PAT). Kawaleria francuska i automobile pancerne obsadziły dzisiaj rano dzielnicę zewnętrzne miasta.

Moguncja, 8 marca. (PAT). Godz. 18.30. — Wojska francusko-belgijskie zajęły w południe miasto Duisburg. Flotylla rzeki Renu zajęła Ruhrort.

Gdańsk, 9 marca. (PAT). Wczorajsza „Danziger Zeitung” donosi z Muensteru, że ruch w Nadrenji pomiędzy Duisburgiem a Duesseldorfem odbywa się dotąd normalnie. Przez most nad Renem można dotychczas przechodzić bez przeszkód. Do Beyruthu przybyło 600 żołnierzy piechoty koalicyjnej.

NAJWYŻSZA RADA WOJENNA W PARYŻU

Paryż, 9 marca. (PAT). Ag. Havasa donosi: Francuska najwyższa rada wojenna zwołana została na posiedzenie w pałacu Elizejskim. — Rada obraduje pod kierownictwem prezydenta rzeszypospolitej.

POGOTOWIE FLOTY ANGLIJSKIEJ.

Paryż, 9 marca. (PAT). „Echo de Paris” donosi z Londynu: Wskutek konferencji pomiędzy marszałkami Wilsonem i Fochem jest jedna dywizja angielska gotowa wymaszerować do prowincji nadreńskiej. Stoi ona już na stopie wojennej pod komendą gen. Cavona. — Także flota angielska jest gotowa do wypłynięcia, gdyby aljanci postanowili zastrzeżyć nacisk na Niemcy przez zarządzenia na morzu.

ARMIA BELGIJSKA W PEŁNEM

POGOTOWIU.

Bruksela, 9 marca. (PAT). Rada ministrów zajmowała się politycznymi, gospodarczymi i wojskowymi wynikami konferencji londyńskiej. Armia belgijska jest gotowa natychmiast przystąpić do zrealizowania sankcji wojskowej, szczególnie do zajęcia pewnych ważnych punktów na prawym brzegu Renu.

ZARZĄDZENIA CELNE.

Londyn, 9 marca. (PAT). Briand powiedział współpracownikowi Biura Reutersa, że nowe zarządzenia celne w obszarach zajętych rozpocznie się we czwartek.

VIVIANI JEDZIE Z ŻYCZENIAMI DLA HARDINGA.

Paryż, 9 marca. (PAT). Havas. Rząd postanowił wysłać Vivianiego w specjalnej misji do Stanów Zjednoczonych. Viviani złoży w imieniu Francji życzenia nowemu prezydentowi Hardingowi. Odwiedziny te będą nowym stwierdzeniem ciągłości przyjaźni między Francją dla siostrzanej republiki, która w czasie wojny odnowiła tradycję walki o niepodległość.

STANY ZJEDNOCZONE WOBEC NIEMIEC.

Londyn, 9 marca. (PAT). „United Telegraph” donosi z Nowego Jorku: Pisma ogłaszają, że plan Hardinga restytuowania stosunków pokojowych z Niemcami został pokrzywany przez przesilenie w kwestji odszkodowań. Harding jest zdania, że przyjęcie rezolucji Knoxa w chwili, gdy aljanci mobilizują przeciwko Niemcom, aby zmusić je do uskutecznienia odszkodowania, mogłaby kwalifikować się za afront przeciwko sobie. Z tego powodu wybrał on senatorom, że na razie należy załatwić traktaty z państwami Ameryki Południowej i północnej, a z rezolucją pokojową Knoxa należy czekać, ponieważ Niemcy mogliby apelować do Stanów Zjednoczonych o przywrócenie normalnego stanu.

ODEZWA RZĄDU RZESZY

Prezydent Rzeszy wydał proklamację do narodu niemieckiego, której treść identyczną jest z przytoczoną poniżej odezwą do mieszkańców miasta Düsseldorfu.

ODEZWA RZĄDU RZESZY DO MIESZKAŃCÓW DUESSELDORFU.

Berlin, 9 marca. (PAT). Prezydent Rzeszy niemieckiej, Ebert, i kanclerz Fehrenbach, wydali do mieszkańców miasta Düsseldorfu następującą odezwę:

Przeciwnicy nasi w wojnie światowej postawili niestychane niewykonalne żądania w go-tówce i w dobrach. My i nasze dzieci i wnuki mamy stać się niewolnikami nieprzyjaciół naszych. Naszym poświęceniem mamy usankcjonować i wykonać układy, które nie mogą być wykonane nawet przez kilka generacji. Nie możemy tego uczynić. Nasz honor, nasza godność nie pozwala nam na to. Lamię traktat wersalski, przeciwnicy nasi obsadzają dalsze obszary niemieckie. Gwałtownie nie możemy przeciwstawić gwałtu, jesteśmy bez broni, lecz apelować będziemy do świata, aby wszyscy, którzy mają jeszcze poczucie sprawiedliwości, usłyszeli, że prawo zostało podeptane. Z obywatelami, którzy znośić muszą panowanie obce, cierpi cały naród niemiecki.

Rodacy! Zachowujmy się z godnością wobec panowania gwałtu. Głowa do góry, nie dajcie się porwać do czynów nierozważnych, wytrwajcie i bądźcie ufni, że rząd nie spocznie, dopóki obce gwałty nie cofną się przed naszym prawem.

STANOWISKO CZECHOSŁOWACJI.

Praga, 9 marca. (PAT). „Olas” został upoważniony do stwierdzenia, że Czechosłowacy nie weźmie udziału w zarządzeniach przymusowych przeciwko Niemcom i że wszelkie inne pogłoski są ośmieszające.

STOSUNKI HANDLOWE ANGLIJI Z EUROPA ŚRODKOWĄ.

Londyn, 9 marca. (PAT). W związku z zerwaniem rokowań w Londynie pismo „Daily Chronicle”: Niema żadnego powodu, dla któregoby konflikt z Niemcami mógł przeszkodzić stosunkom handlowym Anglii z Europą Środkową, Polska, Czechy, Rumunia, Austria, Jugosławia i państwa nadbałtyckie mają ludność dwa razy większą od Niemiec i o wiele bardziej domagają się handlu i towarów angielskich.

Rokowania polsko-gdańskie.

Warszawa, 9 marca. (Tel. wł.). Mimo zezadniczych różnic poglądów delegacji polskiej i gdańskiej, ostatnie w sprawie celnej rokowania nie zostały zerwane. We wtorek odbywalo się posiedzenie jednej z komisji. Ze strony polskiej czynione są zabiegi, aby sprawę załatwić ugodowo. W chwili obecnej proponowane jest zwołanie konferencji przewodniczących w celu omówienia wszelkich spraw spornych i sposobów ich załatwienia.

Gdańsk, 9 marca. (PAT). Omawiając toczące

się w Warszawie polsko-gdańskie rokowania gospodarcze, przynoszą tujejsze dzienniki niemieckie alarmujące wiadomości o groźącym zerwaniu tych rokowań z powodu zbyt wygórowanych — jak prasa niemiecka twierdzi — żądań polskich. Przyjęcie żądań polskich — oświadcza dzienniki — byłoby równoznaczne z zupełną ruiną gospodarczą (?) wchłanego miasta Gdańska. W dalszym ciągu usiłuje tujejsza prasa wykazać, że Polacy pod pretekstem koncesji gospodarczych usiłują wy-

musić (?) na Gdańsku ustępstwa natury politycznej i narodowej.

W końcu głoszą pisma niemieckie, że jeżeli Polacy nie cofną swoich nieuzasadnionych żądań, Niemcy Gdańsk zaaplast na Lię narodów. Widocznie jednak Niemcy zdaniem nie mają zbyt wielkiego zaufania do Lię narodów, gdyż zaraz w następnym zdaniu dziennik niemiecki wyraża życzenie uniknięcia tej ostrej interwencji i załatwienia sprawy przez obopólny porozumienie.

Kontrewolucja w Rosji.

Krakowa Aj. Prasowa (Warszawa) donosi pod datą 7 bm.:

Dziś zostało przejęte radio z Moskwy do Pa-ryża, donoszące o zwycięstwie rewolucji anty-bolszewickiej. Biali opanowali Kremł, dworec kolejowe i stację radiotelegraficzną. Trocki zamordowany. Zwycięzcy sygnalizują: „Po zdrowieniu białym od białych”.

BUNTY W CZERWONEJ ARMII.

Paryż, 9 marca. (PAT). Dzienniki donoszą z Rewlu, że siły antybolszewickie w Kronsztadzie opanowały ter Krasnagórka i garnizon jej przeszedł na stronę rządu prowizorycznego. Słychać, że pułki armii czerwonej w okolicy Pskowa zbuntowały się przeciwko światłom.

UWIEŻNIENIE KALININA.

Warszawa, 9 marca. (Tel. wł.). Korespondent „Kurjera Porannego” donosi z Rygi, że, wedle informacji, pochodzących z kół delegacji sowieckiej, powstańcy w Petersburgu uwieźli prezesa wszechrosyjskiego centralnego komitetu wykonawczego, Kalinina.

SĄDY REWOLUCYJNE W KRONSTADZIE.

Moskwa, 9 marca. (PAT). Rząd zarządził wprowadzenie sądów rewolucyjnych w Kron-

stadzie. Proklamacja rządu zarządza, by na tychmiast rozstrzelano te osoby, które podjęły broń przeciwko światłom, i nie poddały się. Ci, którzy się poddadzą bez oporu, nie będą na łagodne traktowani.

Moskwa, 9 marca. (PAT). „Prawda” donosi z Petersburga, że zbuntowanym marynarzom w Kronsztadzie przyznano jeszcze jeden jed- do poddania się.

O POMOC DLA KONTREWOLUCJONISTÓW.

Paryż, 9 marca. (PAT). Rosyjski komit parlamentarny w Paryżu wysłał do prezydenta Hardinga i ministra Hoovera telegram, w którym donosi o bunie ludności w Kronsztadzie przeciwko niemożliwości do zniszczenia tyra- sowłotów i prosi by ludność miejscowej prz- szli z pomocą przez wysłanie środków apro- wazacyjnych i innych niezbędnych artykułów i potrzebowania.

KONFISKATA MAJĄTKÓW.

Moskwa, 9 marca. (PAT). Centralny komit wykonawczy zarządził konfiskatę majątków prywatnych tych osób, które niecieliły się za gran- cę, albo ukryły się w Rosji. Przedmioty sztuki, jakie w ten sposób przejdą na własność repu- bliki, mają być odesłane do muzeum.

Z Sejmu.

Warszawa, 9 marca. (PAT). Na wczorajszym posiedzeniu Sejmu po odesłaniu do komisji projektu ustawy, przystąpiono do obrad nad w- daniem posłów Rębkowskiego, Perla, Schipera, Malinowskiego, Walejona i Krajny. Iba- we wszystkich sprawach bez dyskusji przy- chyliła się do wniosku komisji, aby posłów wymienionych nie wydawać. Przystąpiono na- stępnie do

TRZECIEGO CZYTANIA USTAWY KON- STYTUCYJNEJ.

Sprawozdawca poseł Dubanowicz za- wiadamia, że na podstawie wniosków podko- mitetu 5 członków komisja dokonała rewizji ustawy pod względem prawnym i redakcyj- nym, uwzględniając przytem liczne głosy roz- maitych instytucji, a także prasy. W niektó- rych wypadkach zniósł on wniosek komisji także zmiany merytoryczne.

W artykule 3 uwidatnia lepiej sprawę sa- morządu, w artykule 9 zmienia nazwę doty- czasową Najwyższej Izby obrachunkowej na Najwyższą Izbę kontroli, przez tego dodaje us- top o odpowiedzialności prezesa Izby i urzę- dników przed Sejmem. W artykule 10 dodano ustęp, że wniosek pociągający za sobą wydat- ki ze skarbu państwa, musi przewidywać tak- że sposób pokrycia tych wydatków. W arty- kule 21, traktującym o odpowiedzialności po- sełskiej, określono bliżej warunki dotyczące schwytania posła na gorącym uczynku zbrodni pospolitej, mianowicie podano: jeśli przytrzy- manie jego jest niezbędne dla zabezpieczenia wymiaru sprawiedliwości, względnie dla uniemożliwienia skutków zastoju. Artykuł 12 zmieniono pod względem stylistycznym; traktuje on sprawę niepołączalności mandatu poselskiego z takim stanowiskiem posła do rządu, który wyraża się w uzyskaniu dla państwa ko- rzyści osobistej. W artykule 26 (rozwiązanie Sejmu) dodano ustęp, że termin nowych wybo- rów będzie oznaczony w uchwale Sejmu po orę- dzeniu prezydenta o rozwiązaniu Sejmu. W ar- tykule 28 dodano ustęp, że mandat marszałka i jego zastępców trwaają po rozwiązaniu Sejmu aż do ukończenia nowego Sejmu. W artykule 29 ustęp, że marszałek zmienia urzę- dników sejmowych, za których działanie odpo- wiada przed Sejmem. W artykule 38 (senat) większość zakwalifikowana, mocą której Sejm może odmówić zmiany senatu, określone na 11/20. Większość ta wynosiłaby 77 głosów. — Artykuł 38 (skład senatu): powiększono liczbę wyjątków od przepisu obowiązującego, wyzna- cającego, osoby wyborcze mieszkać przyna- leżnie jeden rok w okręgu wyborczym. Wyja- tek ten dotyczyłby na rolników, którzy korzy- stając z reformy rolnej, przeniesli się gdzie- indziej, dalej robotników, którzy zmienili miej- sce pracy, oraz urzędników państwowych, przeniesionych służbowo. Mniejszość komisji żąda skrócenia tych wszystkich wyjątków.

W rozdziale 3 większość komisji opuszcza dawny artykuł 43, według którego prezyden- tem mógłby być każdy obywatel państwa, któ- ry ukończył 40 lat i kaszma osoba mogłaby być powołana ponownie na stanowisko prezydenta. Mniejszość żąda utrzymania tego artykułu. Dawny artykuł 43 zrehabilitowano tak, że nie będzie żadnej kategorii urzędników, która nie byłaby pokryta odpowiedzialnością ministra

przed Sejmem. W artykule 51 (dawny 32 większość głosów, którą Sejm może pociągnąć prezydenta do odpowiedzialności za zdrad- stwami, pogwałcenie konstytucji lub przestęp- stwo karne zmieniło z dwóch trzecich na trzy- piąte. W takim sposobie zmieniono kwalifika- cję większości w innych artykułach, np. przy określaniu konstytucyjnym odpowiedzialności ministrów. W innym artykule 65 wywypakom- znaczenie samorządu w naszej konstytucji przez dodanie ustępu, że gminy wiejskie i miejskie będą równocześnie jednostkami samo- rządu terytorialnego, dodano też wstępn. że je- dnostki te mogą być łączone w związki dla pro- wadzenia niektórych zadań np. budowa ha- nałów, lecz charakter publiczno-prawny mogą- związków takie otrzymały tylko przez osobną u- stawę. Nowy artykuł 66 (dawny 68) postana- wia, że w artykule administracji państwowej przeprowadzona będzie zasada dekoncentracji; przedtem użyty był tu wyraz centralizacja. Dekoncentracja jest centralizacja biurokrat- czna w tym sensie, że cała władza skupiona jest w ministerstwie, a niższe jednostki administracji nie posiadają istotnych funkcji, są tylko narzędziem wykonującym sprawę wyższej instancji. W rozdziale o sądownictwie artykuł 85 (83) skrócono wstęp, że rzesza- stwo państwa podlega sądom przysięgłym.

W rozdziale o powszechnych obowiązkach i prawach obywateli, sprawy, dotyczące naby- wania i utraty obywatelstwa, poddano osobnym ustawom. Prawo zezwalania na przyjmowanie tytułów i orderów cudzoziemskich będzie po- siadał prezydent, a nie, jak poprzednio było, Sejm.

W artykule 101 (dawny 97) wprowadzono zmiany merytoryczne przez wprowadzenie u- stępu, zapewniającego administracji w pewnych nadzwyczajnych wypadkach możliwość używa- nia poza drogą sądową także środków przymu- wych, ograniczających wolność osobistą, mianowicie rewizję osobistą, albo aresztowanie. — W artykule 10 (nowy 99) dodano osobny ustęp określający cele reformy rolnej. Ustęp ten u- chwalał ogromną większość głosów w ko- misji. W artykule 110 (dawny 104), traktują- cym o nietykalności mieszkan, wprowadzono w konsekwencji artykułu 97 ustęp, dopuszcza- jący wyjątki nietykalności mieszkan w razie konieczności wykonania zarządzeń adminis- tracyjnych, opartych na wyraźnym upoważnieniu ustawy. Ma się tu na myśli wypadki przem- yślowe, oraz wypadki, dotyczące przekrocze- nia ustaw cłowych, skarbowych, sanitarnych i budowlanych. Artykuły 115 i 116 (dawne 111 i 119) zmieniono gruntownie. Traktują one o stosunkach państwa do wyznań niekatolickich. Artykuł 115 głosi obecnie: Kościoły muzułmań- ski religijnych i inne prawnie uznane związki religijne rządzą się własnymi ustawami. Stosu nek państwa do tych kościołów i wyznań bę- dzie określony ustawami po porozumieniu s- z ich prawnymi reprezentacjami. Artykuł 116 głosi: Uznano nowego, dotąd prawie nie u- znanego wyznania, nie będzie odmówione zwia- zek religijnym, których urzędnicy, naucz- i ustroj nie są przeciwne porządkowi publicz- nemu i obywatelności publicznej.

Przy tej sposobności mówca podnosi, że wzwawa, która sprawę wywołała, oraz zarzut nietykalności Sejmu wobec mniejszości religij- (Dalszy ciąg sprawozdania sejmowego o stronie 3 ciej).

